

Ženevske novice

št. 36

marec 2004

ŽENEVSKE NOVICE

GLASILO ZDRUŽENJA ŽENEVSKIH SLOVENCEV

(Bulletin de l'Association des Slovènes de Genève)

Številka 36

leto XIII

marec 2004

VSEBINA:

Uvodnik	3
Praznovanje slovenskega kulturnega praznika 7. februarja 2004 v Bernu	4
Kam vse smo bili povabljeni pa nikogar s strani Zdrúženja ni bilo	5
Nekaj malega od tu in tam	6
Foto	8
Novoletna večerja v Lozani	
Šola šola šola	10
RTV Slo	
Kruh in mleko	11
Jean-Marc Macherelli, žrtev slovenskega pravosodja	12
Iz poštarjeve malhe	14

Zadnja stran

France Prešeren – Hčere svet

Naslovnica:

Fotografijo je prispeval mag. David Taljat.

Za ostale fotografije se zahvaljujem Vidi Jordan in Milici Mahmoudi.

UVODNIK

Vseh dobrih stvari je malo, zato tudi našega časopisa ni pogosteje na vaših mizah. Že večkrat sem omenila, da ima časopis funkcijo le, če je odraz dela nekega Združenja, nikakor pa ne mislim postavljati spomenikov sami sebi. In ker nič ne delamo, je tudi novic bolj malo.

Dejstvo je tudi, da aktualne novice lahko dobite na internetu. Novinar mora biti tudi mobilen, prisoten povsod, radoveden in tečen. Mislim, da mi je to kolikor toliko dobro uspevalo, je pa res, da sem tako časovno kot finančno omejena. In da se je zato težko zmeniti za kakšne zanimive intervjuje, ker bi ljudje radi, da pridem k njim po možnosti v petek dopoldne ali pa ob tričetrt na tri, ko moram, čisto slučajno, v šolo po moje tri, ...

V zadnjih dveh letih sem bila prisotna praktično na čisto vseh prireditvah in priznam, da sem se imela krasno. Spoznala sem krasne ljudi tudi iz drugih društev, zelo cenim pozitivne odzive našega Veleposlaništva v Bernu in vseh tistih, "ki v srcu dobro mislijo."

A veste, kdo je to napisal? Kdaj in kje se je rodil? V knjigi Prešeren. doc so dijaki in študentje ugibali, koliko knjig je napisal. Ugibali so, da jih je moralo biti okrog sto. Najbrž po vseh letih prešernoslovja, s katerim se hranimo tudi v naši šoli, ljudje težko verjamejo, da je napisal eno samo. Svoje znanje lahko preverite na strani www.preseren.net. Pa to še ni vse. O čokoladi, ki jo sicer lahko kupite v lončku s podobo "Kofetarice" (le čigave?) malce kasneje, še nekaj let pa imate časa, da si ustvarite zbirko tolarjev. Tisočaka, ki zadostuje za dva kofeta, je naslikal akademski slikar Rudi Španzl. Obstajajo različne pesnikove podobe, vse pa so narisane po spominu in umetniški svobodi.

Kaj pa himna, jo znate? Ne, nismo izbrali prve, temveč sedmo kitico. In če se menite za randi v Sloveniji, bodite pozorni, to je lahko Prešernova ulica ali pa cesta ali pa obratno Cesta F. P. Lahko je tudi Prešernovo nabrežje ali vsaj trg. V reviji Jana, po kateri delno povzeman podatke, pravijo, da je med 35 večjimi kraji le sedem takih, kjer nimajo našega Franceta. Imajo pa vsaj Cankarja ali Kosovela. In če ste povabljen v KUD Prešeren, naj vam povem, da je to kulturni center, ki domuje nasproti božjega hrama, kjer se je Prešeren zagledal v svojo Julijo in da razveseljuje mlado in staro s pestro kulturno ponudbo.

In končno, imamo tudi Prešernovo mesto. Kranj, kjer je pesnik tudi pokopan, se ponaša z marsikatero znamenitostjo, ki ga spominja na njegovo življenje. Posneli smo tudi TV nadaljevanko in in pred nekaj leti še sodoben film, a vam po izkušnji letošnje video produkcije predlagam, da ta film preskočite. Lepo se imejte in v ritmu našega izhajanja naj vam privoščim lepo pomlad, poletje in bognedaj že kar novo leto.

Pozdrav, Irena Sterckx

PRAZNOVANJE SLOVENSKEGA KULTURNEGA PRAZNIKA 7. FEBRUARJA 2004 V BERNU

Tudi letos smo se Slovenci zbrali, da počastimo praznik, Prešernov dan. Najbrž smo edini narod na svetu, ki ima dela prost dan namenjen kulturi. Letošnjo Prešernovo nagrado je dobil pisatelj Florjan Lipuš, ki je svoj literarni in življenjski opus posvetil zamejskim Slovencem, Koroščem.

Prišli smo iz vseh koncev Švice in Kneževine. Večja društva so organizirala avtobusni prevoz. Zbralo se nas je čez 300.

Že ob prihodu so nas pozdravila mlada dekleta s čokoladnimi bonboni. Po vzoru nesramno dobrih mozartkugl se je nekdo v Sloveniji domislil narediti Prešernove kroglice. V slastno stopljajočo se čokolado zaviti lešnik vam ponujajo ovit v bleščeč papir s Prešernovo podobo. Deset točk za tistega, ki se je spomnil te promocije in sto za tistega, ki je bonbone pripeljal v Bern (prišepnili so, da je za kulinarčni prispevek poskrbela gospa Vrhunčeva s hčerko).

Program je pripravil in vodil vitez Jožef Ciraj, konzul, ki nas je ponovno očaral s svojim nastopom. Začeli smo z Zdravljico, ki so nam jo pomagali zapeti gostje iz Maribora. Vokalna skupina Canticum pod dirigentskim vodstvom Uroša Fürsta je obogatila program z deli Šivica, Gallusa, Ježa in drugimi avtorji. V imenu Veleposlaništva nas je nagovoril in se nam zahvalil za obisk g. mag. Anton Novak, saj je veleposlanik g. Vrhunec zbolel.

Predstavili so se otroci slovenskega dopolnilnega pouka v Švici. Razred učiteljice Tatjane Vučajnk so zastopali Damjan MLINAR, Patricia in Barbara CAPL, prvič pa so nastopili tudi naši šolarji iz Lozane. Iris FENNER, Lina STERCKX in Yann MAHMOUDI so predstavili dramatizacijo pesmi Hčere svet.

Iz Ljubljane nas je obiskala direktorica Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu gospa Jadranka Šturm Kocjan. Štejemo si v veliko čast, da je med množico vabil iz vsega sveta izbrala prav naše in nam namenila spodbudne besede.

Pravi balzam za dušo so bila klavirska dela Simona Dvoršaka in Gregorja Deleje, ki sta tudi spremljala pevsko točko Maje Greiner. Drugi del koncerta je vokalna skupina Canticum zaključila s slovenskimi pesmimi.

Gospod Ciraj je posebno lepo pozdravil številno delegacijo iz Ženeve, saj so prišli praktično vsi, ki delajo na različnih mednarodnih organizacijah. Sponzor tokratne prireditve pa je bil Novartis.

Poslovali smo se ob slovenskem pršutu, vinu in potici, prislunhili harmoniki, se malce naklepetali in dobre volje odšli domov.

Ne smem pozabiti na vse tiste pridne roke, ki so pripravile srečanje, a vseeno naj omenim Milana Greinerja s svojo ekipo, veleposlanikovo soprogo in hčerko, hčerko našega konzula, Barbaro, Roka in Nikota z našega Veleposlaništva, brez katerih bi bilo srečanje veliko manj prijetno. Namenoma sem izpustila njihove nazive, saj so s svojo prijaznostjo že večkrat dokazali, da so precej več kot gospodje, ...

Irena Sterckx

KAM VSE SMO BILI POVABLJENI PA NIKOGAR S STRANI ZDRUŽENJA NI BILO

VAŽNO POJASNILO, PREBERI, PREDEN GREŠ DALJE: Veleposlaništvo se že nekaj let trudi ohraniti celoletne stike s predstavniki vseh slovenskih društev v Švici in Lihtenštajnu, učiteljicami in duhovnikom. Cilj teh srečanj je, da skupaj pregledamo program in poiščemo odgovore na vprašanja kot so: financiranje društev, kulturne izmenjave s Slovenijo, povezave z Uradom za Slovence po svetu, priprava ene skupne prireditve letno-to je ob 8. februarju, sodelovanje s šolo. Na vsa ta srečanja sem bila povabljen kot učiteljica in novinarka, v imenu Združenja pa je žal vse leto sameval prazen stol. Na letošnje srečanje s predsednico Urada je na izrecno povabilo mag. g. Novaka, ki je srečanje vodil, prišla Vida Jordan.

➤ Februarja 2003 nas je gospod veleposlanik povabil na proslavo v Bern. Po proslavi je bilo srečanje predsednikov, učiteljev, župnika, Veleposlaništva in visokih gostov iz parlamenta in Urada za Slovence po svetu, (tistega, ki nam je dvakrat dal subvencijo za decembrske kulturne prireditve). Mogoče bi nam jo dal še kdaj, če bi kdo tam bil in kaj rekel, ...

➤ Junija je gospod veleposlanik povabil na uradni sprejem ob dnevu samostojnosti. V čudovitem ambientu smo lahko poklepetali učitelji in predsedniki.

➤ Konec junija smo bili povabljeni na tridesetletnico slovenske šole. Res je, daleč je bil ta Unteriberg.

➤ Že nekaj let imajo vsa društva pa učitelji v organizaciji našega Veleposlaništva koordinacijski sestanek, kjer se skušamo dogovoriti o skupnih projektih, tudi o tem, kako zmanjšati stroške, kako priti do financ, soorganizirati prireditve umetnikov iz Slovenije. Pa ni bilo nikogar.

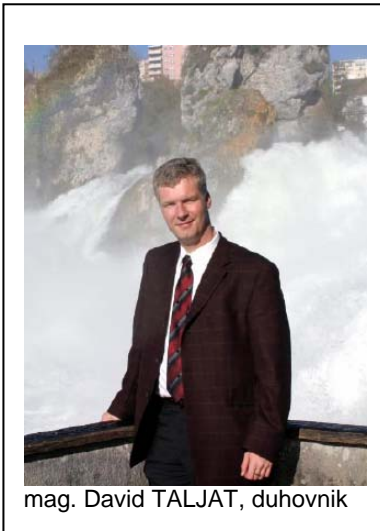
- Februarja 2004 je bil ponovno sestanek s predsednico Urada za Slovence po svetu, gospo Jadranko Šturm Kocjan. Podrobno je razložila kako priti do financ. Lahko mi verjamete, da so daleč najbolj produktivni osebni stiki.

Moje osebno mnenje je, da je treba resno razmisliti o formalni obliki Združenja, ki je očitno prerasla svoje potrebe in interese. Naj poudarim, da so tudi vsi ostali predsedniki, tajniki, blagajniki polno zaposleni ljudje, ki imajo v življenju za početi še marsikaj drugega kot se ukvarjati z društvom. Najbolj pa mi gre na živce to, da je pravzaprav dela za tako majhno skupnost zelo malo in teh nekaj sestankov letno in malce administracije res ne bi smel biti problem.

NEKAJ MALEGA OD TU IN TAM

- Ob vsakem izidu nove številke nam še vedno pošljejo reviji, namenjeni za Slovence po svetu-Naša Slovenija in Rodna gruda. Številke so na razpolago na uredništvu, ker pa se reviji otepata s finančnimi težavami, vabita bralce, da se nanju naročijo.
- Za šolske potrebe nam je založba Hieroglifi iz Domžal zastoj poslala celoletni paket revije za najmlajše Zmajček. Pri založbi Mladinska knjiga in prek Bralne značke pa smo dobili nekaj Cicibanov in Cicidojev. Mamice, ki bi rade dobile revije za najmlajše (od 4 do 10 let) se lahko obrnejo na učiteljico Ireno. Na izposajo je tudi nekaj avdio kaset s pravljičami, pesmicami, precej izvornih slovenskih slikanic, nekaj učbenikov in dvd slovenski mladinski film Pozabljeni zaklad.
- Zahvaljujem se gospe Aniti Altherr Perič za poslane številke revije za vzgojo in izobraževanje Škrat iz Trsta. www.skladmitjacuk.org
- Hvala za pozdrave gospoda Arničča, ki še vedno išče odgovor na vprašanje ali se prav piše tista Lozana ali tisti Lozan. Prosim, da pogleda v najnovejši pravopis, ki je izšel lani. Bojni posvet diplomiranih slavistk je odločil, da bomo ženskega spola.
- Vesele božične praznike nam vošči Slovensko planinsko društvo Triglav iz Züricha. Po desetletju uspešnega dela se je poslovil predsednik g. Anton Lencel. Obljubil mi je, da bo imel zdaj čas hoditi tudi na naše prireditve in da bo z veseljem prišel, saj smo še edino društvo, ki ga ni nikoli obiskal. Naj se mu še enkrat zahvalim, saj je večkrat nakazal finančni prispevek za Združenje. Pa uživajte in kakšen album uredite za zanamce. To zmeraj prav pride, ali ne.

- Novoletno čestitko nam je poslalo tudi SP Planika iz Winterturja. Najdete jih na spletu www.planika.org Vabijo nas tudi na prireditve ob dnevu žena. Če ste že pozabili, včasih smo z veseljem praznovali 8. marec. Žene so dobile kakšno rožico pa na kavico so šle. Tudi mi smo pred leti pripravili kolone in se lušno imeli. V Wintherthuru so pripravili kulturni program in glasbeno zabavo.
- Na mrežo se je končno priklopil tudi gospod župnik. David je nekaj simpatij že požel z obiskom na pikniku, na novoletno zabavo ga zaradi tehničnih težav ni bilo, vsekakor pa klobuk dol za lepo stran, zanimivo in estetsko dodelano. Najdete jo na naslovu www.slomisija.ch
- S pozdravi, fotografijami in čestitkami se nam oglašča tudi Zlatorog iz Arbona. Uspešna in ambiciozna ekipa je lepo zastavila projekt, ogledate si jih lahko na www.zlatorog.ch
- S črnim trakom obrobljeno pismo pa smo prejeli iz Ticina. Poslovil se je prof. Dušan Pertot, operni pevec, sodelavec radia, voditelj oddaj in neutrudni organizator slovenskih kulturnih prireditev. Spoznali smo ga kot izjemno zanimivega voditelja proslav kulturnega praznika v Bernu.
- Na novo gledališko predstavo v Lozani nas je povabil gledališki igralec Boris Maver. S skupino Voeffray-Vouilloz je pripravil uprizoritev Martina Crimpa "Le traitement". Predstava je bila na ogled od 29. januarja do 22. februarja 2004, več si oglejte na spletni strani www.pulloff.ch. Bravo Boris, vemo, da je svobodnim umetnikom težko preživeti in še težje najti dobre tekste, skozi katere lahko potrdijo svoj talent, zato bomo zelo veseli, če bomo pogosto dobili tvoja vabila.
- Na nas mislijo tudi v NUKu, kjer hranijo Novice v rokopisnem oddelku. Pozdravlja nas gospa Rozina Švent in med drugim razmišlja takole: "Veliko stvari se da povsem racionalno razložiti, ne najdem pa tolažbe za "umrtje" še enega časopisa, kot napovedujete v svojem pismu. Če preneha izhajati en časopis v Sloveniji, ni to nobena tragedija ker jih je že tako preveč (le kje dobijo denar za izhajanje) nekaj povsem drugega pa je, če preneha izhajati edino glasilo v neki državi. Več kot deset let ste vztrajali, kar ni malo. Predvsem je lep občutek, ko človek prelista teh nekaj deset števil in se ob njih spomni, koliko truda je bilo vloženega, ... Pošiljam vam Baconovo misel: **"Knjige so ladje misli, ki potujejo po valovih časa in nosijo dragocen tovor od roda do roda."** Prepričana sem, da velja to tudi za vaše glasilo. Iskrene čestitke za ves dosedanji trud.

mag. David TALJAT, duhovnik

Strari oča, oča ljubi....

Ljubice pod okno dragi...

Vokalna skupina Canticum – kulturni dan

ga. Alenka Maver in g. Siegrist

Vitez Jožef Ciraj,
konzul

Zakonca Golob, Milica, Irena, g. Siegrist,
Duša, Miša, Vida

Veselo novoletno omizje

➤ Iz Berna so nas obvestili, da je konec januarja v galeriji Susanne Rüegg nastopil slovenski pesnik Tomaž Šalamun. Pesnik se je rodil leta 1941. Je izrazit predstavnik novejšje avantgarde 60. let. Ustvarjal je na izhodiščih začetne avantgarde in izhajal iz osvobodjene pesniške igre. Zaslovel je s pesniško zbirko Poker. Po formalno-estetski in idejni plati je prelomni avtor v sl. pesniškem razvoju.

➤ V času kulturnega praznovanja pa se je slovenska literarna javnost poslovila od dveh velikih ustvarjalcev pesnika Janeza Menarta in dramatika Rudija Šeliga.

NOVOLETNA VEČERJA V LOZANI

V pravljичno okrašeni dvorani dvorca ob jezeru se nas je konec novembra zbralo dvajset najbolj pogumnih, ki smo si zaželeli malce slovenskega druženja. Naj kar na začetku napišem, da smo zapuščali večerjo, ko se je noč že prevesila v nov dan in enoglasno ugotavljali, da se tako prijetno še nismo imeli. Nasmejani, sproščeni, zadovoljni s postrežbo pa tudi s količino hrane. Za začetek smo nazdravili s slovenskim šampanjcem, ki ga je priskrbel glavna organizatorica večera Vida. Zvedeli smo, da gospoda Davida, ki je obljubil, da bo igral na sintesajzer, ne bo, zato pa je Franck Golob prinesel svoj kasetofon in poskrbel, da so se nekateri lahko zavrteli ob izbrani glasbi.

S svojo prisotnostjo nas je počastil gospod konzul Ciraj, ki je prišel v spremstvu svoje hčerke, ki študira v Fribourgu. Prijetno je bil presenečen nad čudovito dekoracijo in prijetnim vzdušjem, za uradni nagovor pa je poskrbel gospod Struna. Večina prisotnih ga je upravičeno imenovala za častnega predsednika Združenja, saj je s svojo umirjenostjo, galantnostjo in diplomacijo uspešno rešil čast Združenja in poskrbel za dobro vzdušje.

Konzul Ciraj je dober govorec, ne zmanjka mu zanimivih in domiselnih dovtipov, vse pa je presenetil z recitacijo Lepe Vide v večih jezikih. Do solz smo se nasmejali njegovi interpretaciji, ki jo je podkrepil z igralskimi sposobnostmi. Vsi prisotni smo si zaželeli, da bi se v takem vzdušju še kdaj srečali.

Irena

ŠOLA ŠOLA ŠOLA

Kljub največjim dvomom in vsem pričakovanjem navkljub slovenska šola še vedno deluje. In to s polno paro. V Ženevo se vozi učiteljica Tatjana, V Lozani pa se trudi Irena. Skupaj imamo približno deset učencev. Ponosni smo, da smo v jeseni ponovno organizirali uro pravljic s Tilko Jamnik.

Projekt je finančno omogočila Bralna značka. Pravljičarka Tilka Jamnik je med drugim pripravila uro pravljic v Lozani. Seznanili smo se z Letečo hišo Daneta Zajca, prinesla nam je tudi nekaj periodike in mladinske literature.

Naj ponovno povabim starše, da si lahko sposodijo otroško in mladinsko literaturo, ki je na razpolago pri Ireni.

RTV SLO

Konec januarja smo prejeli v imenu šole prijetno darilce. RTV Slovenija se je letos odločila, da namesto novoletnih poslovnih daril z akcijo Tisoč paketov za tisoče nasmehov obdaruje otroke in pedagoge v 1000 šolah in ustanovah, ki skrbijo za vzgojo. Pripravili so pakete z avdio in videokasetami ter zgoščenkami, ki naj služijo vsebinski dopolnitvi pouka ali pa naj bodo otrokom zgolj v kratkočasje in veselje. Tako smo med drugim prejeli videokaseto o papeževem obisku v Sloveniji in nekaj zgoščenk z narodnozabavno glasbo. Če kdo želi poslušati slovensko glasbo, naj sporoči.

KRUH IN MLEKO

Slovenski film scenarista in režiserja Jana Cvitkoviča je dobil odlično kritiko na Mostri v Benetkah in nekaj tednov za tem ga je predvajala evropska TV postaja Arte.

Po predlogu g. Hacina in po zaslugi Vide Jordan je naše društvo dobilo video kaseto filma. Predvajali smo ga 19. sept. 2003 pri Pavli Suermondts v Confignonu. Bilo nas je 14 "cinefilov" in prav toliko ljubiteljev domače besede in prijetnega srečanja med rojaki.

"KRUH IN MLEKO" je zelo tragičen, surov film. A hkrati nam pokaže trenutke nežnosti med člani družine, ki iščejo toplino in ljubezen, pa vendar storijo vse, da tega ne bi našli. Kot da so zgrešili pot in jih iskanje nebes pripelje v pekel.

Glavni protagonisti v tej intimni družinski zgodbi so: oče Ivan, alkoholik, ki zaradi stavke bolniškega osebja prezgodaj zapusti bolnico v kateri se je zdravil zaradi alkoholizma; njegova žena Sonja, ki uradno prenaša težo družine, služi denar kot čistilka in se vse do končnega izbruha tolaži s cigaretami; v tem vzdušju dorašča sin Robi, adolescent, ki išče ekstazo v pop glasbi in počasi zapade v družbo toksikomanov.

KRUH IN MLEKO, simbol osnovne hrane našega vsakdanjega življenja, ki ga

vsi trije rabijo in iščejo, pride simbolično le do vstopnih vrat stanovanja, nikoli pa preko praga, kjer bi si ga družina lahko delila v obliki odgovornosti, prave komunikacije in intimne nežnosti. Umetna nebesa so privlačnejša in močnejša od njihove volje.

Dramatičen potek filma doseže vrh v hudi prometni nesreči. Mati in sin vsa povezana, morda v komi, se znajdetata v isti sobi v bolnici. Med njima sedi oče in ju povezuje z obema rokama.

"Gora se je podrla, a podrlo se ni vse", nam naznani film.

Globoko pretresen gledalec nehote upa, da jih bo morda prav ta nesreča streznila in dala novo smer tej čisto navadni, dobrohoteči družini. Film se začne in konča v bolnici. Tja gre človek, kadar je bolan in upa, da jo bo zapustil v boljšem stanju.

Osebnostno mislim, da nam je scenarist Jan Cvitkovič s pogumom pokazal temno stran naše slovenske sedanjosti in tudi naše podložne preteklosti. Takole govori oče Ivan, na pol pijan, svojemu sinu: "Ne ponučuj sinko, boš postal kot očka. Moj oče je pil tako kot jaz. Tvoj sin bo šel morda po isti poti."

Vsi poznamo take ljudi, če ne med sorodniki, pa med sosedi in znanci. Pijančevanje (in danes mamila) je stara slovenska travma, kot neke vrste depresija. Morda je to dediščina malega naroda, ki se je dolga stoletja moral podlagati tujemu gospodarju in zanikati svojo identiteto. Gostilna je bila edini kraj, kjer so naši ljudje lahko javno govorili slovensko. V vinu so pozabili svojo revščino in nespoštovano slovensko zavest.

"KRUH IN MLEKO" nam brez milosti in osladkovanja vrže v obraz to kruto resnico.

Pavla Suermond

JEAN-MARC MACHERELLI; ŽRTEV SLOVENSKEGA PRAVOSODJA

Po posebno hudi prometni nesreči v Sloveniji decembra 1994 je 14 in pol letni deček ostal 75% invalid. Danes je popolnoma nesposoben za vsako normalno delovno tržišče. Mati njegove matere pa je bila ubita na licu mesta.

Po treh tednih kome in intenzivnega zdravljenja v UKC Ljubljana so bili JMM in njegovi starši pripeljani z ambulantnim švicarskim letalom Rega v Lozano. Deček je ostal na zdravljenju še 5 mesecev v Chuvu ob stalnem vzpodbujanju in prisotnosti svoje matere, kar je pripomoglo, da je "hitro" okreval.

Med tem časom je potekal v Ljubljani in v Novem mestu kazenski postopek proti povzročitelju nesreče iz malomarnosti. Invalidni JMM je bil večkrat vabljen kot priča, stranka in glavni oškodovanec na razprave, da se izrazi o **PREMOŽENJSKOPRAVNEM ZAHTEVKU** in pove vse o obravnavani nezgodi. Morala pa bi biti povabljena njegova zakonita zastopnica mati VJM. Vsa vabila so bila pošiljana na izmišljen naslov v Ljubljani.

V Ljubljani so imeli v letih 1995, 1996, 97, 98 in 99 pooblastila za zastopanje obeh strank trije odvetniki. Eden od njih se je pooblaščaj za uveljavljanje odškodnine kar s ponarejenim podpisom matere JMM. Nihče od dveh odvetnikov pa ni zastopal stranki na sodiščih v kazenskem postopku. Zadnji odvetnik pa je po štirih mesecih preučevanja zadeve "zbolel za pljučnico" in odklonil zastopstvo za JMM. Ogromne anomalije poteka postopka, sprenevedanja in očitivne "korupcije" cele verige oseb, so ga prav verjetno ustrašile in šokirale, zaradi česar je verjetno tudi zbolel. ... ?!

Sodna kazenska odločba se je opirala na krivo in lažno prikazovanje dejanskih okoliščin, na lažno izpoved obdolženca ter na lažno izpoved sodno zapriseženega zdravnika-plastičnega kirurga. Opravil je **IZVEDENIŠKO MNENJE** za invalidnega JMM brez navedbe njegovih osebnih podatkov in ne da bi pregledal dečka ter radiografije in CT zelo močno poškodovane glave.

Oškodovancema in obema strankama je bilo tako z nezakonitim postopanjem, zlasti z opustitvijo vročitve vseh vabil in LISTIN kazenskega postopka, onemogočena in preprečena možnost pričanja in prisotnosti pri obravnavah pred sodišči v Sloveniji.

Glavna obravnava in sodba v imenu ljudstva se je tako opravila brez prisotnosti pooblaščenih pravnih odvetnikov in brez strank (JMM in VJM).

Oškodovanca so izvedela za vsa navedena dejstva šele nov. 2002 pri pregledu kazenskega spisa ter spisa Zavarovalnice Triglav.

Po členu 217 KZ/2001 so sodišča in odvetniki z nezakonitim postopanjem in lažnim prikazovanjem dejanskih stvari povzročili obema oškodovancema **OGROMNO PREMOŽENJSKO ŠKODO**. Oškodovanca sta žrtvi slov. pravosodja.

Čakamo na odgovor varuha človekovih pravic.

JMM

IZ POŠTARJEVE MALHE

V naš poštni nabiralnik vsake toliko časa pride kakšno pisemce. Ker jih ni ravno veliko in če so prijazna, vam jih z veseljem posredujem, saj so namenjena vsem nam.

Spoštovani,

Izgleda, da upokojenci drugače razporejamo svoje moči in čas, zato Vas prosim, da me opravičite pri Vaših skrbno pripravljenih srečanjih. Ponosna sem, da tako vztrajno delate za slovensko in švicarsko skupnost in se Vam zahvaljujem, če me boste mogli še informirati v bodoče.

Leto 2003 mi bo ostalo v lepem spominu zaradi Apimodije v Ljubljani, kjer smo izseljenci odlično služili kot prevajalci in prostovoljci (kanadski Slovenec za ruščino, argentinski za španščino in jaz za angl. in franc). Organizator dipl. ing. Sivic je blestel s svojimi imenitnimi fotografijami. Tega se je naučil v študentskih letih v Švici kot praktikant. Zelo me veseli, da je g. veleposlanik Koller pripravljen pospeševati študijske izmenjave /štipendije s Švico in g. Greiner danes javlja bogat program za 2004 in ustanovitev novega društva "kulturni most" med Švico in Slovenijo v Bernu.

Povratniki iz Švice so vabljeni v CH-Klub, ki prijetno zaključuje svoje delovanje "potovanje na Dunaj" in vsem želim vse najboljše za bodoča delovanja v 2004 z novimi člani iz Švice. Po CH-štetju 2000 je samo še 1601 govorcev slovenščine, medtem ko je 103. 350 srbohrvaških govorcev t. j. največji migrantski jezik v Švici.

Moje lektorsko delovanje 18 let v Bernu je torej točno sledilo tej dinamiki : imela sem več srbohrvaških kot slovenskih slušateljev. Vendar če bi slovenščine ne bila poučevala brez plačila, bi danes študenti ne mogli dobili 4 ECTS-točke za svojo materinščino. Lepo priznanje s strani švicarskega visokošolskega sistema !

S temi dobrimi novicami se priporočam za Vaše novice in Vam želim najlepše vzdušje ob srečanju!

Lep pozdrav

Ljudmila Schmid iz Basla, ki bi rada pozdravila e-mail kontakte z drugimi upokojenci v Švici ali povratniki

Ljubice pod okno dragi
pride marsiktero noč,
z deklico se pogovarjat,
dokler ne napači zor.
To je zvedel oča stari,
stari oča, sivi mož,
kregal svojo lepo hčerko,
in svaril jo je rekoč:
"Ako boš pri okni stala,
kadar mimo hodil bo,
ak ponoči govorila,
ino z njim vasvala boš,
hišo bodem ti ogradil,
zidal zid bom krog in krog,
spustil bom okoli hiše
Sultana, de lajal bo,
stari hišni bom ukazal,
de bo spavala s teboj. "
Hčerka je odgovorila
te besede mu, rekoč:
"Stari oča, oča ljubi,
ljubi oča, modri mož!
Lojtro bo za zid prinesel,
za peséta kruha kos,
hišna meni davno nosi
pisma s plačano rokok;
ako hóčte, de ne pride
več pod okno ljubi moj,
za ženico dajte dragmu,
ljubi oča! me na dom. "

Ženevske novice izdaja / Editeur:

Združenje ženevskih Slovencev / Association des Slovènes de Genève

Predsednica Eva Dimčovski, Rue de la Prulay 59, 1217 Meyrin/Genève

Tel. ++41 22 782 44 18 / Fax ++41 22 782 44 19

e-mail: slovenijage@hotmail.com

Urednica: Irena Sterckx Militarev

Av. de Florissant 37, 1008 Prilly

Tel. ++41 21 625 31 69

e-mail: irena.sterckx@bluewin.ch

TEKOČI RAČUN:

UBS Genève, 433156,29-240 (Association des Slovènes de Genève)